

Vroegochtendwandeling in het Vierkavenbos

De vroege ochtend kwam behoorlijk hard aan, daar het wegens verplichtingen niet zo erg vroeg was als ik in de bedstede raakte. Om 4u09 ging de zoemer nog maar eens af, en dan was de droomtijd volledig op. Vlug het ochtend-ritueel door, een hapje eten, en de auto in. De drukte langs de weg verbaasde me wel enigszins, zijn al die wagens bedoelt voor het Vierkavenbos? Lichte ontgoocheling bij de parking, want er staan nog maar 1 wagen en een fiets. Ik ben dan ook nog vroeg. Als ik uitstap word ik onmiddellijk door een koekoek verwelkomt. Dit doet me denken aan de voorjaren in Ierland, alwaar deze vogelklanken me steeds 'happy' laten voelen. Twee mannen staan met elkaar te praten en nog voor ik ze de hand kan schudden herken ik een tweede vogelgeluid, wauw, goed bezig. Een pauw roept in de verte, en een buurpauw doet eveneens een poging om het gebuurte niet te lang te laten uitslapen. Het weer valt in ieder geval al goed mee. Droeg de voorzitter - organisator een mand eieren naar de Arme Klaren om hiervoor te zorgen? Waarschijnlijk wordt dit hierdoor de mooiste ochtend van het lang sombere en koude jaar. Zes minuten voor 5u beginnen de auto's te vallen als duiven. Heel toepasselijk schrikken ze hierbij een aantal valduiven wakker, en klepperend maken deze zich uit de vleugels. Iedereen heeft blijkbaar prima de reistijd berekend want tegen dat het vijf uur is staat de parking zo goed als vol. Piet Desmet zal ons voorgaan, doen luisteren, vogels laten herkennen, uitleg geven, en tussenin verhaaltjes en "kluchtjes" vertellen. Onze eigen Mathieu Foré zal hem bijstaan waar nodig. Het voordeel van dit soort vroege wandelingen is dat je enkel echt geïnteresseerd hebt, zodat er nergens sprake is van stoorzenderij. Op die manier kunnen we allen ten volle genieten van de diverse gezangen. Meerdere vogels krijgen we niet te zien, maar enkel te horen. Dat kan echter de pret niet drukken. Vele meestappers krijgen vogelgeluiden en bijhorende namen voorgeschoteld van vogels, waarvan ze zelfs niet dachten dat ze in de streek voorkwamen. Ik denk hierbij aan bv de bosrietzanger, spotvogel, tuinfluiter, grasmus, fitis. Een soort waarvan ik ook het bestaan nog niet kende was het KBV'tje. Deze liefelijke naam wijst op de vaak moeilijk uit elkaar te kennen "Kleine Bruine Vogeltjes". Op die manier kan je vele voorbij flitsende fluitprojectielen zonder fout benoemen. Van een heel andere grootte was het vederdier dat in mijn oog-

hoeken verscheen; net als Piet uitleg aan het geven was over de hoogstwaarschijnlijk aanwezige dodaars bij de grootste poel. De grote bruine vogel werd direct door de bomen uit mijn zicht onttrokken, maar ik dacht hem te hebben herkend als een buizerd. Snel deed ik de melding van het geziene. De verwondering was echter bij iedereen heel erg groot als deze grote vlieger een jonge bruine kiekendief bleek te zijn. Die werd hier vroeger nog nooit gezien, en blijkbaar brachten de eieren voor de Arme Klaren een extraatje met zich mee.

we stonden nog helemaal aan de andere kant van het bos. Niemand deed hier echter moeilijk over, al hadden we wel nog ontbijt tegoed. Langzaam begonnen de brommende buiken het stilvallende vogelconcert te overstemmen. Bovendien wilden we Piets eega Chris helemaal niet te lang laten wachten. Na de korte rit betraden we schoorvoetend de goed voorziene "eetzaal". Wat koppen koffie en een paar heerlijke koeken brachten al gauw boeiende gesprekken op gang. Deze waren heel interessant en ze zouden nog lang zijn doorgedaan, als niet iedereen nog diverse zaken had te doen deze vormid-

© Bart Debaes

De koekoek hield ons lange tijd van op een afstand gezelschap, maar plots klonk hij heel dichtbij en bovendien vrij agressief. Piet besloot er nog een scheepje bovenop te doen. Hij vouwde de handen bol en blies op zijn duimkneukels. Dat was lang geleden dat ik dit nog iemand had zien doen. Jeugdherinneringen kwamen bij me op, en ik besliste bij thuiskomst dit kunstje aan mijn zoontjes aan te leren. Gefladder en ooch-geluiden haalden me echter uit mijn dagdromen. De koekoek kon het niet meer aanhoren en wilde zijn rivaal eens goed op zijn plaats zetten. Als hij echter zag dat we met zo velen waren leek het hem toch beter om zich uit de vleugels te maken. We keken hem allen na tot hij volledig uit het zicht was. Hierdoor merkten we wat verder ook een koppel opvliegende patrijzen op. Een blik op het uurwerk leerde ons dat de tijd eveneens gevlogen was. Normaal moesten we dit uur al op de parking staan, en

dag. De volgende keer dan maar hiervoor meer tijd uittrekken, want dat iedereen 'content' was van zijn vroege ochtend, dat was zeker. Gastvrouw Chris en gastheer Piet bedankt voor alles!

Debaes Bart